कृमाद्योषा भवेदिह । समैः समांसैर्मृदुभिर्योषिन्मग्नास्थिभिः शुभैः । पार्श्वैः सौभाग्यसुखयोर्निधानं स्यादसंशयम् । यस्या दृश्यशिरे पार्श्वे उन्नते रोमसंयुते । निरपत्या च दुःशीला सा भवेद्दुःखयेवधिः । उदरेणातितुच्छेन विशिरेण मृदुत्वचा । योषिद्भवति भोग्याढ्या नित्यमिष्टान्नसेविनी । कुम्भाकारं दरिद्राया जठरं च मृदङ्गवत् । कुशाग्राभं यवाभं च दुःपूरं जायते स्त्रियाः। सुविशालोदरी नारी निरपत्या च दुर्भगा । प्रलम्बजठरा हन्ति श्वशुरं चापि देवरम् । मध्यक्षामा च सुभगा भोगाढ्या सबलित्रया । कृष्णो तन्वो च रोमाली यस्याः सा नर्मगर्भभूः। कपिला जटिला स्थूला व्युच्छिन्ना रोमराजिका । वैरवैधव्यदौर्भाग्यं विदध्यादिह योषिताम् । निर्लोम हृदयं यस्याः समं निम्नत्रजितम् । ऐश्वर्यं चाप्यवैधव्यं प्रियप्रेम च सा लभेत् । विस्तीर्णहृदया योषा पुंसला निर्दया तथा । उद्भिन्नरोमहृदया पतिं हन्ति विनिश्चितम् । अष्टादशाङ्गुलततमुरःपीवरमुन्नतम् । सुखाय, दुःखाय भवेद्रोमयं विषमं पृथ् । घनौ वृत्तौ दृढौ पीनौ समौ यस्तौ पयोधरौ । स्थूलाग्रौ विरलौ रूक्षौ वामोरूयां न धर्मदौ । दक्षिणोन्नतवक्षोजा पुत्रिणीव्यपरणीर्मता । वामोन्नतकुचा सूते कन्यां सौभाग्यसुन्दरीम् । अवयवकृशटी लक्षौ कुचौ दौःशील्यसूचकौ । पीवरास्यौ सान्तराली दुःखान्तो न शोभनौ । मूलेस्थूलौ क्रमक्षयावग्रेतीक्ष्णौ पयोधरौ । सुखदौ पूर्वकाले तु पश्चादत्यन्तदुःखदौ । सुदृश्यं चूचुकयुगं यस्तं श्यामं सुवर्त्तुलम् । अन्तर्भग्नं च दीर्घं च क्षयं क्लेशाय जायते । पीवराभ्यां च बाहुभ्यां धनधान्यनिधिर्वधूः। स्थास्थिभ्यां च निम्नाभ्यां विषमाभ्यां दरिद्रिणी । अवन्धावनतो स्कन्धावदीर्घावक्षयौ शुभौ । वक्रास्थूलौ च रोमाढ्यौ प्रेष्यवैधव्यसूचकौ । निगूढसन्धी सस्नाहौ शुभावंसौ सुसंहतौ। वैधव्यदौ सुसन्धाभौ निर्मांसावतिदुःखदौ । कक्षे सुमूक्ष्मरोमे च तङ्गे स्निग्धे च नांबके । यस्ते, न यस्ते गम्भीरे विराले स्वेदमेदुरे । स्नातां दीर्घौ स्वनिर्देशौ गूढास्थिपन्थिकोमलौ । विशिरौ च विरोमाणौ सरलौ हरिणीदृशाम् । वैधव्यं स्थूलरोमाणौ सुखौ दौर्भाग्यसूचकौ । परिक्लेशाय नारीणां परिदृश्यशिरोभुजौ । अम्भोजमुकुलाकारमङ्गुष्ठाङ्गुलि सन्नखम् । हस्तद्वयं मृगाक्षीणां बहुभोगाय जायते । मृदुमध्योन्नतं रक्तं तलं पाणयोरनश्वकम् । प्रशस्तं यस्तरेखाढ्यमस्वरेखं शुभाश्रयम् । विधवा वक्ररेखेण विरेखेण दरिद्रिणी । भिक्षुकी शुषिराढ्येन नारी करतलेन वै । विरोम विशिरं यस्तं पाणिपृष्ठं समुन्नतम् । वैधव्यहेतु रोमाढ्यं निर्मांसं स्नायुमत् त्यजेत् । व्यक्ताव्यक्ता गभीरा च स्निग्धा पूर्णा च वर्त्तुला । करेखाङ्गनायाः स्याच्छुभा भाग्यानुसारतः । मत्स्येन सुभागा नारी खड्गेन च सुप्रजाः । पद्मेन भूपतेः पत्नी जनयेन्भूपतिं सुतम् । चक्रवर्त्तिस्त्रियाः पाणौ नन्द्यावर्त्तः प्रदक्षिणः । यङ्खातपत्रकमठा देवमातृत्वसूचकाः । तुलामालाङ्कुशो रेखा वणिक्पत्नीत्वहेतुका । गजशाजिदृषाकाराः करे वामे मृगीदृशाम् । रेखाः प्रासादवज्राभा भ्रूयुक्तोर्ध्वकराः शुभम् । कृषीवलस्य पत्नी स्याच्छकटेन युगेन वा । तोमराङ्कुशकोदण्डैः राजपत्नी भवेत् ध्रुवम् । अङ्गुष्ठमूलान्निर्गत्य रेखा याति कनिष्ठिकाम् । यदि सा पतिहन्त्री स्याद्दूरतस्तां त्यजेत् सुधीः । त्रिशूलासिगदायष्टिदुन्दुभ्याकृतिरेखया । नितम्बिनी कीर्त्तिमती पादेन पृथिवीतले । कङ्कजम्बूकमण्डूकदृकदृश्चिलभोगिनः । रासभोष्ट्रविडालाः स्युः करस्था दुःखदाः स्त्रियाः । शुभदः सरलाङ्गुष्ठो वृत्तोवृत्तनखोमृदुः । अङ्गुल्यश्च सुपर्वाणो दीर्घा वृत्ताः क्रमात् क्षयाः । विपिटाच्छपुटा रूक्षाः पृष्ठरोमयुतोऽशुभाः । अतिहस्वाः क्षया वक्रा विरला रोगहेतवः । दुःखायाङ्गुलयः स्त्रीणां बहुपर्वसमन्विताः । अरूक्षाः सशिखास्तुङ्गाः करजाः सुदृशां शुभाः । निम्ना विवर्णाः स्वच्छाभाः पीता दारिद्र्यदायकाः । नखेषु बिन्दवः श्वेताः प्रायः स्युः सैरिणीस्त्रियाः। पुरुषा अपि जायन्ते दुःखिनः पुष्पितैर्नखैः । अन्तर्निमग्नवंशास्थिः पृथुः स्यान्मांसला शुभा । पृष्ठेन रोमयुक्तेन वैधव्यं लभते ध्रुवम् । भुग्नेन विनतेनापि सशिरेः नापि दुःखिता । कृष्णो कृकाटिका श्रेष्ठा समांसा च सुसंहता । शुष्का सिराला लोमाढ्या विशाला कुटिलाऽशुभा । मांसलो वर्त्तुलः कण्ठः प्रशस्तश्चतुरङ्गुलः । यस्ता पीवा त्रिरेखाढ्या स्वव्यक्तास्थिसुसंहता । निर्मांसा त्रिपिटा दीर्घा स्फुटा न शुभप्रदा । स्थूलग्रीवा च विधवा वक्रग्रीवा च किङ्करी । वन्ध्या हि चिपिटग्रीवा हस्वग्रीवा च निःसुता । चिबुकं द्व्यङ्गुलं यस्तं वृत्तं पीनं सुकोमलम्। स्थूलं द्विधा संविभक्तमायतं रोमयं त्यजेत् । हनुचिबुकसंलग्ना निर्लोमा सुघना शुभा । वक्रा स्थूला क्षया दीर्घा रोमशा न शुभप्रदा । यस्तौ कपोलौ वामाक्ष्याः प्रीनौ वृत्तौ सुसंहतौ । रोमशौ परुषौ